

Babahordozás - biológiai szempontok

A biológiában három típusú újszülöttet különböztetnek meg: a fészeklakó, a fészekhagyó és a hordozott újszülötteket. Az emberi csecsemő a hordozottakhoz tartozik, mert pszichológiai és anatómiai adottságai arra alkalmasak, hogy hordozzák őt. A hordozás lehetőséget nyújt arra, hogy optimálisan fejlődjön.

A fészekhagyó és fészeklakó fogalmak már a XIX. században ismertek voltak, de nem voltak elegendőek az összes élőlény utódjának besorolásához, ezért B. Hassenstein bevezetett egy új utódtípust, a hordozottat. Ezek emlős-utódok, akiket a szülő hordoz, mert még egyáltalán nem, vagy csak részben tudnak egyedül mozogni. Fejlődési szintjük a fészekhagyókéhoz hasonló, de a végtagcsontok olyanok, hogy a tenyerek és a talpak egymás elé fordulnak, ezáltal bele tudnak kapaszkodni a hordozó szülő szőrébe.

A hordozottak között két további típust különböztethetünk meg: aktív és passzív hordozottakat. Az aktív hordozottaknál létezik a kéz és a láb fogóreflexe, tehát az emberi csecsemő is az aktív hordozott kategóriába sorolható. Az emberi csecsemő szintén rendelkezik a fogóreflexszel, bár a reflex a talpain már nem olyan erős, de még megtalálható. Ha a csecsemőt a hátára fektetjük, lábait terpeszbe teszi és fölhúzza. Ez is azt mutatja, hogy elvárja, hogy hordozzák.

Az ember fejlődése, felegyenesedése és két lábra állása azt eredményezte, hogy a lábai és a medencecsontja megváltoztak, testszöorzete majdnem teljesen eltűnt, így lábával már kevésbé tudott kapaszkodni, és az utód sem tudott belecsimpaszkodni szülője szőrébe. Ezért kialakult egy másfajta hordozási mód: az emberi csecsemőt hordozója a csípőjére teszi és megtámasztja.

A csecsemőnek létfontosságú volt, hogy mindig az anyja közelében legyen. Ugyanis ha hosszabb időre letették, az akár az életébe is kerülhetett. Ma is, ha hosszabb időre magára hagyják, minden erejét arra használja, hogy felhívja magára a figyelmet, és odahívja az anyját. Ez teljesen természetes dolog, egy egészséges emberke reakciója arra, ha egyedül hagyják.

Érintés nélkül a csecsemő nem tud egészségesen fejlődni. A érintés, a megtámasztás és a mozgás jó érzést váltanak ki belőle. Ez arra utal, hogy a csecsemő testileg és lelkileg is igényli a hordozást - még ma is!

Hassenstein, B., Kirkilionis, E. (1992) Der menschliche Säugling - Nesthocker oder Tragling? Wissenschaft und Fortschritt 42, 24-28.

Kirkilionis, E. (1990) Der menschliche Säugling als Tragling. Auszug aus der Dissertation, Universität Freiburg.

Schiefenhövel, W. (1991) Ethnomedizinische und verhaltenbiologische Beiträge zur pädiatrischen Versorgung. Curare, Zeitschrift für Ethnomedizin und transkulturelle Psychiatrie , 14, 195-204.

Montagu, Ashley (1974) Körperkontakt - Die Bedeutung der Haut für die Entwicklung des Menschen . Ernst Klett Verlag, Stuttgart.

Forrás:hordozókendő.hu

AJÁNLOTT KÖNYVEK

Dr. William Sears: Éjszakai gondoskodás, Sanoma Budapest Kiadói Rt., 2006

Gary Chapman, Ross Campbell: Gyerekekre hangolva - A gyerekek öt szeretet-nyelve, Harmat Kiadó, 2008

Marshall H. Klaus -Phyllis H. Klaus: A csodálatos újszülött, Jaffa Kiadó, 2005

Jean Liedloff: Az elveszett boldogság nyomában - A kontinuum-elv, Kétezeregy Kiadó, 2008

